

Sagerne sattes til Forhandling.

J. Chr. Jensen: Motiveringen for disse Lovforslags Fremsættelse er efter min Formening tilstrækkeligt tilkendegivet i den højtærede Ministers Forelæggelsestale, og jeg kan derfor nøjes med paa mit Partis Vegne at tilsige Støtte til en hurtig Behandling. Jeg tror dog alligevel, der er enkelte Spørgsmaal, det kunde være formaalstjenligt at rette til den højtærede Minister, hvorfor jeg ved Forhandlingens Slutning skal tillade mig at foreslaa Forslagene henvist til Behandling i et Udvalg.

Christiani: Det er kun forholdsvis mindre Ændringer, der her er Tale om. For § 1's Vedkommende foreslaas Beløbet 50 000 Kr. ændret til 100 000 Kr. Det er en Konsekvens af Dyrtiden, idet Prisstigningen har gjort en saadan Ændring rimelig. Mod denne Paragraf skal jeg ikke gøre Indvendinger.

Derimod forekommer det mit Parti, at det maaske er lidt ubetimeligt saadan uden videre at sige, at Bidrag fra alle de mange, der har Forsikring paa 5 000 Kr. og derunder, skal bortfalde. Det er jo rigtigt, at det i Øjeblikket ikke drejer sig om store Tal, da Skaderne ikke har været meget talrige, men det kunde jo dog blive et betydeligt Tal, idet der er en overordentlig stor Mængde Forsikringer netop af den Størrelse, og derfor kunde man maaske nøjes med bare at sige, at hvis det vedblivende ikke bliver til noget større Antal Skader, kunde man give Handelsministeren Bemyndigelse til efter Indstilling af Nævnet at lade Præmierne for saadanne Forsikringer bortfalde. Hvis den højtærede Handelsminister ikke mener at kunne gaa med hertil, vil jeg maaske kunne foreslaa, at den højtærede Minister indskrænker sig til at give et Tilsagn om, at Ministeren, hvis en saadan Situation som den, jeg her har paapeget, skulde indtræffe, vil være villig til at komme tilbage til Sagen.

De Bemærkninger, jeg her har fremsat, gælder begge Lovforslag.

Aksel Møller: Det ærede Medlem Hr. Christiani antydede, at der maaske kunde blive Brug for senere Ændringer af disse Krigsforsikringslove, og det er vistnok helt rigtigt. Der vil sikkert gennem de Aar, der kommer, blive rig Anledning til, naar nye Erfaringer er indhøstet paa hele det Omraade, som Krigsforsikringen dækker, at foretage Ændringer i Lovene. Det har jo desværre vist sig, at denne Krigsforsik-

ringslovgivning har været højst nødvendig, og det har vistnok ogsaa bekræftet sig, at den Maade, hvorpaa man har bygget Lovene op, har været rigtig. Vi stod jo uden Fortilfælde, da Krigsforsikringsforslagene skulde tilvejebringes, og maatte handle helt fra Grunden. Saa vidt vi kan skønne i Dag, tror jeg, man kan sige, at Krigsforsikringsordningerne i det store og hele har holdt, hvad de lovede.

Der er i denne Forbindelse en principiel Betragtning, som jeg gerne vil have Lov til at gøre gældende ved Behandlingen af disse Forslag. Det har først og fremmest vist sig, at det var rigtigt at vælge den obligatoriske Ordning, byggende paa Statens, paa Lovgivningsmagtens Mellemkomst, fremfor at overlade Krigsrisikoen til Dækning ad privat Vej. Det har nemlig kun gennem Statsordningen ladet sig gøre uden at skade Tilliden til de almindelige Forsikringsformer at fravige de elementære Grundsætninger, hvorpaa almindeligt Forsikringsvæsen bygger. Disse almindelige Grundsætninger, som i al Krigsforsikring for Øjeblikket er fraveget, er, at der bygges paa periodiske og faste Forsikringsbidrag, der ydes fuld Erstatning, og der foretages omgaaende Afregning for Skaden. Disse tre Grundregler for al Forsikringsvirksomhed har ikke kunnet opretholdes i Krigsforsikringen, alene i Kraft af, at der ikke er nogen, der ved, hvor stor eller lille den Præmie skal være, som kan dække en Krigsrisiko.

I de Ordninger, vi har gennemført, har da ogsaa de forskellige Ministerier, der har arbejdet med Sagen, valgt at fastsætte et Maksimumsbidrag, som skal opkræves, naar Kristilstanden er forbi. Det er muligt, at disse Maksimumsbidrag vil vise sig tilstrækkelige. Vi maa haabe det, men ingen af os har nogen Garanti for, at de paa Opgørelsens Dag vil give Dækning. Derfor er det til Gavn for den almindelige Tillid til Forsikringstanken i Befolkningen, at disse Ordninger ikke er gennemført ad privat Vej, men hviler fast paa Lovgivningsmagten.

Forsikringsideen, som betyder saa uhyre meget for Folkets Tryghed i mange andre Henseender, skal ikke kompromitteres paa Opgørelsens Dag af Krigsrisikoen, men Følgen maa ogsaa være, at i det Øjeblik der opstaar et forøget Behov for Forsikring, i det Øjeblik der er Omraader, berettigede Forsikringsinteresser inden for vort Samfundsliv, som maa dækkes mod Krigsrisiko, saa maa Krigsforsikringslovene ændres i Overensstemmelse der-